

POSEL OD ČERCHOVA

Domažlický týdeník

Vychází každou sobotu o 4. hod. odpoledne v knihtiskárně K. Prunara na náměstí.
Předplatné

pro Domažlice:
na půl roku - - - - - 13 Kč.
Donáška do domu čtvrtletně 50 haléřů.

poštovní zásilkou:
na půl roku 15 Kč — haléřů,
do ciziny „ „ 27 „ 50 „

Dopisy, inseráty a předplatné buďtež zaslány redakci franko.
Reklamace nezapečetěné se nefrankují. Dopisy bez podpisu se nepřijímají, rukopisy se nevracejí. Inseráty se účtují co nejlevněji a platí se hned při objednání.
Jednotlivá čísla se prodávají po 50 haléřích.
Účet pošt. úřadu šekového v Praze č. 10.901. — Telefon č. 80.
Novinová sazba povolena řed. p. a t. čís. 205006/VIL-1927.

Oslavy 500. výročí husit. vítězství u Domažlic.

Domažlice prožívaly ve dnech 14., 15. a 16. srpna 1931 veliké, památné chvíle. Nejširší vrstvy celého národa pochopily význam slavného vítězství našich Božích bojovníků a projevíly úctu a vděčnost jejich světlé památce velikou, imposantní účastí. Oslavy byly skvěle připraveny a organizovány, a ani krajně nepříznivé počasí nedovedlo zmenšiti nebo pokaziti mohutný, nezapomenutelný dojem.

Mezi účastníky významných oslav bylo mnoho významných osobností. Byli to zejména pánové: gen. K. Mejsník, Dr. Fr. Lukavský, za živnost. stranu posl. Pechman, dále Dr. Jan Glos, min. rada minist. zahraničí, za „Máj“ a „Svatobor“ profesor F. Sekanina a básníci Em. Lešehrad a Ant. Klášterský, za město Prahu pětičlenná deputace s primátorem Drem Kar. Baxou v čele, za město Plzeň V. Laně, B. Štěpánek a G. Průcha, a mnoho jiných známých osobností našeho politického, hospodářského a kulturního života. Také četní zástupci tisku byli slavnostem přítomni.

Již v pátek 14. t. m. sjížděly se do Domažlic spousty cizích návštěvníků, takže již v odpoledních hodinách zavlád v ulicích a hlavně na náměstí prapory ozdobeného města čilý slavnostní ruch, který se stále stupňoval, až večer bylo náměstí nadšeným lidem přímo přeplněno. Mile působilo — zejména na cizince — slavnostní osvětlení brány, radnice, věže děkanského kostela a Chodského hradu, jakož i svíčkami a lampiony osvětlená okna téměř všech soukromých domů. O 20. hodině zahlaholily s věže Chodského hradu slavnostní fanfáry a hned nato prošel světlými efekty i radostným nadšením přečetného občanstva rozjásaným městem lampionový průvod na Chodské náměstí, kdež po chorálu „Kdož jste boží bojovníci“ přednesla příležitostnou báseň od J. B. Čapka sl. Jichová, načež ujal se slova českobratrský farář Jaroslav Řepa z Velimě, jehož krásnou a skvěle přednesenou řeč vyslechlo v obrovském počtu shromážděné občanstvo přes to, že neustále pršelo, až do konce pozorně. Národními hymnami byla zdařilá večerní slavnost zakončena.

Sobota 15. srpna byla hlavní slavnostní den. Již o 6. hod. ranní procházely městem jako budiček dvě hudby. O 7. hodině, právě když ozývaly se městem rány z děl, shromažďovaly se u radnice spolky a korporace, a odešly pak s hudbou a četným obecním, které se k průvodu připojilo, na nádraží uvítat přibylé hosty. Po příjezdu přeplněných vlaků a stručném uvítání šel veliký průvod zpět do města a před radnicí byli pak všichni milí hosté oficiálně uvítáni a srdečně pozdraveni starostou města p. prof. V. Pavlíkem a předsedou slavnostního výboru p. prof. J. Mikšátkem. Pak se účastníci rozešli k prohlídce musea a různých památností našeho města.

O půl 11. hod. byl konán na náměstí proměnný koncert hudby hran. praporu 6.

Před polednem spustil se ze šedých mračen, jimiž byla obloha od rána potažena, drobný deštěk, který stále houstl, až proměnil se síce ne v silný, ale trvalý lijavec. Přes to však seřazovali se o 1. hod. odpoledne na silnici u kostela „U svatých“ spolky, korporace, hosté i četné občanstvo. Ve stanovenou hodinu vyšel obrovský, imposantní průvod. V jeho čele jel malý oddíl dělostřelců s trubači, ohlašujícími počátek průvodu. Za nimi následovaly vozy se základními kameny z nejvýznamnějších husitských bojišť. Bylo to celkem sedm vozů, každý tažen dvojspřežím státních koní, s kameny z Tábora, Vyšehradu, Vítkova, Německého Brodu, Tachova, Lipan a poslední z Domažlic. Vozy s vkusně umístěnými mohutnými kvádry působily skutečně hlubokým dojmem. Za nimi následoval jízdní odbor zdejšího

Sokola, pak čestná rota hran. praporu 6 s hudbou, legionáři, řezníci v tradičních krojích, oficiální hosté, důstojníci a rotmistři domažlické posádky, velmi početné výpravy města Tábora a Hořic, tělocv. jednota Sokol s hudbou, hasiči se svými čelnými funkcionáři pražského ústředí, spolek vojen. vysloužilců, Nár. Garda m. Domažlic s hudbou, jednota Čsl. obce střelecké, Chodové v krojích se svým praporem, za velikou standardou s nápisem „Nepřátel se nelekejte, na množství nehleďte!“ kráčeli Čeští bratři a pak nepřehledné davy obecního. Bohužel, většina chodské krojované mládeže, která se k slavnosti dostavila, nemohla se průvodu zúčastniti pro vytrvalý dešť, který provázal průvod po celou cestu městem až na návrší baldovské.

O 3. hod. odpoledne po chorálu „Kdož jste boží bojovníci“ zahajuje slavnost p. prof. J. Mikšátko uvítacím proslavem. Panu prezidentu Tom. G. Masarykovi byl zaslán tento pozdravný telegram: „Připomínajíc si Váš výrok „Tábor je náš program“, posíláme Vám, osvoboditeli národa, v slavnostní chvíli položení základního kamene k pomníku na paměť vítězství husitů u Domažlic projev úcty a oddanosti“. Pak přečítá p. arch. Al. Procházka telegrafické a písemné projevy, jež zaslali:

Předsednictvo minist. rady, kancelář presidenta republiky, ministr železnic R. Mlčoch, ministerstvo školství a nár. osvěty, zemský president H. Kubát, měst. rada v Plánici, Národohospodářský sbor jihočeský, Čsl. obec sokolská, spolek „Svatobor“, Syndikát čsl. novinářů, Tělocv. jednoty Sokol v Českém Brodě a v Ústí n. L., posádky v Horš. Týně, Klatovech a Hostouni, Sokol. župa Šumavská v Klatovech, říšský sekretariát živnost. strany středostavovské, sekretariát Dorostu rep. str. čsl. venkova, N. J. P. Tachov, Svaz čsl. rotmistrů, Svaz čsl. lyžařů, Svaz čsl. herectva, Č. O. L., Západočeský aeroklub v Plzni, pluk. J. Paleček z Liberce, Alex Halík, řed. m. úř. v. v., prof. Frant. Pösl, ředitel V. J. K. Boušek z Tábora, brig. gen. Rakušan, arm. gen. Bílý, starosta m. Plzně posl. L. Pik, sen. Ant. Berkovec, zvláště pěkný projev poslal president Adolf Prokůpek: „Oslavovat znamená následovat. Sjedení, sebevědomí, disciplína našich umožnily slavné vítězství. Slibme jim i sobě, že i my půjdeme v obnovené svobodě naší za jejich vzorným příkladem“. Národní rada československá zaslala následující krásný projev: „Připojujeme se k slavnosti na paměť pětistého výročí husitského vítězství u Domažlic 14. srpna 1431 zdůrazněním slov kronikáře: „Nezdolný strach zmocnil se Němců před bojem nepřemožitelných hrdinů, předků našich, kteří s jménem božím na rtech, s písní „Kdož jste boží bojovníci“ chválali ve svatý boj za milou vlast, a důsledky tohoto velikého národního vítězství byly takové, že zanedlouho, v krátkém čase, vyklizeny byly nejen Čechy, ale i Morava od nepřátel a vítězné znamení národní jednoty a nadšenosti panovalo napotom bez odporu ve vlasti jako útěcha Čechům, postrach cizincům“. Vezměme si všichni, bez rozdílu politického přesvědčení, ponaučení z doby této, pro náš národ tak slavné, z národního vítězství nad německými vojsky, kdy nadšení a jednota svornost v řadách vojska českého zvítězila nad ohromnou přesilou nepřátel. A proto dbejte, abychom při oslavě tak mohutného a dějinného úspěchu čerpali i pro příští doby sílu k dalším činům, zasvěceným jen prospěchu československého národa“.

Nato ujímá se slova slavnostní řečník p. Dr. Jan Slavík, ředitel archivu ministerstva zahraničí. Škoda, že hned při úvodu jeho krásné, hluboce koncipované řeči spustil se silný lijavec, který již po celé odpoledne neustal. Během slavnostní řeči při-

letěla tři vojenská letadla z Chebu a jedno letadlo Západočeského aeroklubu z Plzně, které shodilo poblíže slavnostní tribuny nádherný věnc. Po řeči pana dra Slavíka bylo vypuštěno najednou přes 150 poštovních holubů.

Jelikož pro neustálý dešť muselo býti upuštěno od dalších slavnostních projevů, bylo přikročeno hned k poklepům na základní kámen k budoucímu pomníku. Učinili je pánové: Za zemský úřad okresní hejtman rada E. Engelthaler, za ministerstvo nár. obrany generál K. Mejsník, za hl. město Prahu primátor Dr. K. Baxa, za město Plzeň měst. radní V. Štěpánek, za město Německý Brod prof. B. Baumruk, za město Klatovy Hrdlička, za okres Klatovy okr. hejtman Cvachovec, za město Tábor měst. radní Stuchlík, za domažlickou posádku podpluk. gen. štábu T. Pich, za město Husinec E. Panuška, za město Rokycany J. B. Zápotočný, za Zemské museum král. Českého Dr. Volf, za bývalou „Omladinu“ L. Lang, za ústředí Čsl. obce legionářské Dr. J. Moulis, za Čsl. obec sokolskou Dr. Dosoudil, za Čes. zemskou hasičskou jednotu Seidl, za legionářskou župu Plzeň Josef Rous, za Sokolskou župu Šumavskou a domažlickou jednotu řed. J. Křištof, za Hasičskou župu Domažlickou-Chodskou J. Skala, za N. J. P. Dr. Soukup, za menšíny Dr. F. Lukavský, za Svaz rotmistrů prap. Kramář, za Syndikát čsl. novinářů šéfredaktor L. Hájek, za Obchodní a živnostenskou komoru posl. Pechman, za Kostnické jednoty farář Jar. Řepa, za Českobratrské sbory RČS. farář Vondra, za Nár. Gardu m. Domažlic J. Vondraš, za úřednictvo čsl. st. drah. VI. Pokorný, za spolek vojen. vysloužilců V. Karban, za chodský svéráz a chodský lid Tom. Kozina a Jiří Kajer, za Svaz junáků-skautů Karel Kulhánek, za město Domažlice starosta prof. Václ. Pavlík, za komitě pro postavení pomníku profesor J. Mikšátko, za okres Domažlice okresní hejtman rada E. Engelthaler.

Do základního kamene byla vložena měděná skříňka se základací listinou tohoto znění (autorem je p. řed. J. Žuvniček):

„Píšeme 14. srpen 1931. A je tomu 500 let, co odehrála se zde — v naší krajině ona slavná událost, o které Palacký zapsal, že zůstává v dějinách jedinečnou.“

Jsou hlavně dvě příčiny, pro které klademe dnes základy pomníku, jenž má nám i budoucím slavné vítězství husitské připomínati.

Tou první je ona krásná, pokroková, jednotlivá idea svobody myšlení, ten odpor proti diktátu autority, které jediným důvodem a oporou byla hrubá, světská síla: Podrob se a bude Ti odpuštěno. Ale náš mistr Jan žádal: Poučte mě, že se mýlím, přesvědčte mě!

Tu svobodu myšlení zaplatil životem, ale idea s ním neumřela; náš pomník vždy ji bude připomínati.

A tou druhou příčinou, která náš památník vyvolala, je ona vzácná víra ve vlastní sílu, ve vlastní pomoc. Není to nadsázka, že celá Evropa byla tenkrát proti nám a — nepodlehli jsme. Že víra ve vlastní sílu dělá zázraky, toho novým dokladem je znovuzrození naší Svobody.

Píšeme těch několik vět důvěry ve 13tém roce naší samostatnosti za presidentství prof. Tomáše G. Masaryka, který se o naše osvobození tolik zasloužil.

A třeba hospodářský i průmyslový život je dnes těžší, stojí naše měna na světovém trhu pevně. To udržuje důvěru ciziny. Svým zákonodárstvím i usilováním veřejného života prokazujeme, že je motiv národnostní s ideou sociální spravedlnosti dobře slučitelný jako v době, kdy Žižka vzal správu bratrských věcí do svých pevných rukou.